

OB 20-LETNICI

Predstavniki štirih največjih verskih skupnosti v Sloveniji so podpisali skupno izjavo ob 20. obletnici samostojne in neodvisne države. Med drugim so se zavezali, da bodo še naprej povezovalni dejavnik v slovenski družbi, ki bo državi zagotovil mir, duhovni razvoj in medsebojno sožitje. Državljanom so čestitali za jubilej in se obenem zahvalili za prehojeno pot.

Predstavnike verskih skupnosti so k podpisu izjave ob rojstnem dnevu Slovenije povabili pobudniki dneva molitve in posta za domovino, sodi torej v devetdnevno pripravo na ta dogodek. Katoliško Cerkev je zastopal predsednik Slovenske škofovske konference, nadškof Anton Stres, Evangelikičansko cerkev na Slovenskem škof Geza Erniša, Srbsko pravoslavno cerkev paroh Peran Boškovič in Islamsko skupnost v Sloveniji mufti Nedžad Grabus. V izjavi opozarjajo, da imajo verske skupnosti s svojim duhovnim in socialnim delovanjem pomembno vlogo pri ohranjanju skupnih vrednot ter pri vzpostavljanju bolj pravične in solidarne družbe. Celotno besedilo izjave je sledeče:

Predstavniki največjih verskih skupnosti v Republiki Sloveniji smo se 20. junija 2011 zbrali v slovenski prestolnici z namenom, da se Bogu zahvalimo za dar samostojne in neodvisne domovine ter celotno prehojeno pot. Prepričani smo, da imajo verske skupnosti s svojim duhovnim in socialnim delovanjem pomembno vlogo pri ohranjanju naših skupnih vrednot in pri vzpostavljanju bolj pravične in solidarne družbe. Ob tem izjavljamo, da je naša domovina utemeljena na treh skupnih vrednotah, ki povezujejo slovensko družbo.

1. Dostojanstvo vsake človeške osebe je zakoreninjeno v človekovi bogopodobnosti in se kaže v zagotavljanju temeljnih človekovih pravic, vključno s pravico do življenja in enakopravnosti.

2. Družinsko življenje je temelj vsake družbe in države, kar se kaže v tem, da je država v službi vsakega posameznika in družine in ne obratno. Ob tem se zahvaljujemo in podpiramo vsa prizadevanja državnih oblasti, ki so bila v preteklih dvajsetih letih usmerjena v zagotavljanje socialne varnosti družin in njihovih članov.

3. Verska svoboda je temelj vsake države, saj državljanom omogoča svobodno izražanje verskih in drugih prepričanj kot tudi svobodo javnega delovanja. Dejanja, ki so usmerjena v varovanje in spodbujanje verske svobode na različnih področjih družbenega življenja, so izrednega pomena za obranjanje sožitja in spoštovanja med različnimi pripadniki verskih skupnosti v Republiki Sloveniji.

Ob naglem spreminjanju sodobnega sveta poleg vidnega napredka na mnogih področjih, žal, opazamo tudi naglo izginjanje nekaterih temeljnih vrednot in pridobitev omike, ki so nadčasovne in sestavni del brezpogojne postave in vir vsakršnega upanja.

Predstavniki največjih verskih skupnosti v Republiki Sloveniji smo danes združeni z namenom, da potrdimo našo skupno dolžnost, da javno izrazimo temeljne vrednote in se zavezemo, da bomo tudi v prihodnje tisti povezovalni dejavnik v slovenski družbi, ki bo slovenski državi zagotovil mir, duhovni razvoj in medsebojno sožitje. Ob tej priložnosti slovenskim državljanom oblastem in vsem državljanom izrekamo čestitko ob dvajseti obletnici naše samostojnosti.

Sedaj manjšinska vlada

„Moja trdna volja je, da storim vse, da varno prepeljem Slovenijo skozi krizo do izteka mandata,“ je zagotovil premier Borut Pahor, potem, ko je po sestanku s Katarino Kresal in Gregorjem Golobičem povedal, da se stranka Zares umika iz vladne koalicije. Za tem je prišla vsaj ena dobra novica: LDS ne bo zapustila vlade. „Ne bomo vrgli puške v koruzo in odšli za Zares“, je izjavil poslanec in predsednik sveta LDS Anton Anderlič. Vodja poslancev Borut Sajovic pa je zatrdil, da LDS „ne bo bežala z ladje“.

Kljub vsem zapletom, Pahor ne obupa. Meni sicer, da bi bilo manjšinsko vlado mogoče voditi do konca mandata, če bi se dogovorili s socialnimi partnerji in programsko sorodnimi strankami, da podprejo ključne projekte. Pri tem Pahor omenja zdravstveno reformo in re-

formo trga dela.

Predsednik vlade sicer še vedno dopušča možnost vezave zaupnice na rebalans proračuna, in sicer zato, da se „zbistri vprašanje alternative“. Najbolj odgovorna rešitev bi bila sicer po njegovi oceni konstruktivna nezaupnica. „Če ima kdo željo, da bi se izognil politični krizi, naj predlaga novega predsednika vlade, če ne, pa naj pustijo, naj končam mandat z manjšinsko vlado,“ poudarja.

Na pogovoru s Golobičem in Kresalovo se je sicer po njegovi oceni izkazalo, da se politična negotovost ni povečala zaradi nezaupanja javnosti, ampak gre za vprašanje političnih razlik med strankami. „Dobro, da se je to pokazalo, da se končno pokaže alternativa tej vladi,“ je še dejal premier. Na vprašanje, ali namerava na naslednjih volitvah še kandidirati, odgovarja, da je

v tem mandatu želel doseči rezultate in „ohraniti svoj sloves kriznega medžerja v politiki“. „In mislim, da mi to uspeva, gotovo se bo našel delodajalec, ki bo znal ceniti te kvalitete ne nujno v javnem, morda v zasebnem sektorju, ne nujno doma, morda v tujini,“ dodaja. Po izstopu iz koalicije bo stranka Zares sicer v državnem zboru načeloma ravnala kot opozicijska stranka, sicer pa bodo kot doslej tehtali odločitve po vsebini, ne po tem, kdo jih predlaga, je še pojasnil Golobič. Njihov odhod morda pomeni tudi predčasne volitve, kar pa je nekaj, česar stranka Zares ne zavrača.

Minister za šolstvo Igor Lukšič pa je potrdil, da bo začasno prevzel vodenje ministrstva za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo, ki ga je že 2. junija zapustil Gregor Golobič.

Uspešno delo Urada

Minister dr. Žekš (desno)
ter sekretar dr. Jesih

seminar za učitelje in učiteljice pouka slovenščine po svetu.

Poleg teh že utečenih nalog si je urad v času mandata ministra Žekša zadal tudi nekatere nove naloge. Kot ključno nalogo smo na uradu opredelili povezovanje slovenskih znanstvenikov, mladih ter gospodarstva. To so namreč področja, na katerih je možno doseči nove povezovalne učinke. Kot je na novinarski konferenci povedal minister Žekš „so se tudi razmere po svetu spremenile in zato na Slovence v zamejstvu in po svetu ne smemo gledati zgolj v okviru ohranjanja tradicije, folklornega izročila in peke potice“. Najti moramo nove načine, kako povezati pol milij-

ona Slovencev, živečih izven meja Slovenije, z matico. Urad je zato pripravil Strategijo sodelovanja med Republiko Slovenijo in avtohtono slovensko narodno skupnostjo v sosednjih državah na področju gospodarstva do leta 2020 ter Akcijski načrt sodelovanja s slovenskimi znanstveniki in z drugimi vrhunskimi strokovnjaki po svetu, preko katerih bo skušal doseči zgoraj omenjene cilje. Zagotovo rezultati na teh področjih ne bodo vidni takoj, ampak čez čas, ko pa bodo njihovo učinki toliko močnejši.

Ob 20. obletnici samostojnosti Slovenije bo urad 1. julija 2011 povezal Slovence po svetu in jih združil v središču Ljubljane na celodnevem dogodku „Dobrodošli doma“. To je prvo skupno srečanje vseh Slovencev v Republiki Sloveniji in dan, ko se bodo Slovenci na skupnih nastopih združevali in predstavili medsebojno povezanost. Vse zbrane bomo na dogodku popeljali v kulinarčni, glasbeni in kulturni vsakdan njihove domovine.

Družinski zakonik sprejet

normalno vzgojo in razvoj.

Sicer si Primc želi, da bi državni svet sprejel veto na zakonik, saj je to po njegovem mnenju najlažja pot do tega, da zakonik ne bi veljal. Državni svetniki namreč lahko do četrtka vložijo veto na zakonik, nekateri svetniki so to tudi že napovedali. Kot so pojasnili v državnem svetu, pobude za glasovanje o vetu še niso dobili. Primc tudi obžaluje, da se „vlada ni bila pripravljena pogovarjati in priti do rešitev, ki bi bila za vse sprejemljiva“. Po njegovem mnenju vlada s tistim, ki sama pojmuje kompromisni predlog, ni stopila nobenega koraka nazaj. „Gre samo za prevaro, s katero želi zamegliti to temeljno dejstvo, da izenčuje pomen mame in očeta s pomenom dveh mam oz. dveh očetov v družinskem zakoniku,“ je dejal.

Če bo podana pobuda o presoji ustavnosti referendumskega vprašanja, pa Novakova upa, da bo ustavno sodišče

zaščitilo pravice otrok. „Otroci so bitja, osebe, ki potrebujejo posebno zaščito in niso pravica nobenega, tudi ne pravica manjšin,“ je dejala predsednica NSi.

Za zakonik so sicer glasovali v SD, Zares, LDS in DeSUS (z izjemo Franca Jurše), podprla pa sta ga tudi dva nepovezana poslanca (Andrej Magajna se je vzdržal). Proti pa so bili v SDS, SNS in SLS. Poslanca manjšin sta se glasovanja vzdržala.

Po prvotnem predlogu bi bili istospolni pari popolnoma izenačeni s heteroseksualnimi, kar pa je naletelo na odpor opozicije. Zato je ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve pripravilo kompromisno besedilo, po katerem istospolni par ne more skleniti zakonske, temveč partnerske skupnosti.

Poleg tega istospolni par skupaj ne more posvojiti otroka, lahko pa eden posvoji biološkega otroka drugega.

VTISI IZ SLOVENIJE

Aleksander - sin aleksandrinke

(Od našega dopisnika)

O aleksandrinkah - dekletih in ženah, ki so v XX. stoletju kot dojilje in kuhinjske pomočnice odšle služiti kruh v Egipt - je že marsikdo slišal. Da so odhajale z Goriške, pa tudi iz Vipavske doline, da bi pomagale preživeti družino. Kot vedno: za nekaj časa; toliko, da si družinska ekonomija opomore. Marsikatera se ni več vrnila v domače kraje.

A to so bile zgodbe drugih, oddaljenih, neznanih oseb, za katere ni bilo dosti posluha. Imele so ga le redovne sestre, ki so v Egiptu odprle dom, kjer so pomagale tem garačicam, da se niso povsem izgubile.

To so zgodbe drugih, ki pa naenkrat postanejo lastne. Sestrična iz Devina telefonsko sporoči, da je pri njih na obisku sorodnik, sin aleksandrinke!!! Da imamo tudi mi nekaj ljudi pri tem zgodovinsko-narodnem fenomenu? Skoraj neverjetno! To je treba videti!

Alexander ima že svoja leta, vendar je še čil in zdrav. Čeprav po rojstvu „Egipčan“, prihaja iz Melbournea, govori pa še pristno domačo vipavsko govorico, in bi lahko bil dober primer raziskovalcu jezikoslovcu, ker se njegova govorica ni „okužila“ z naravnim razvojem jezika v domačem okolju. Naučila ga je mati, ki je z njim in s sestro dosledno govorila po slovensko vse do svoje smrti - dočakala je 92 let.

Alexandrova mati je bila rojena v prvih letih XX. stoletja; odšla je v Kairo, ni pa znano kdaj. Tam se je poročila s Črnogorcem in imela dva otroka. Življenje jim ni bilo lahko. V tistem času je muslimansko ljudstvo začelo dvigati glavo in izrinjati z delovnih mest tujce. Egipt jim ni dal državljanst-

va, oče pa kot pristaš jugoslovanske (črnogorske?) kraljevine ni hotel imeti jugoslovanskega (titovskega) potnega lista.

Sorodnik iz Avstralije je sporočil, da je tam lahko dobiti zaposlitev, zato so se priglasili za izselitev, vendar so morali čakati več let, ker je egiptovski delež za naselitev Avstralije bil hitro napolnjen. Medtem je še oče umrl (Alexander nima najboljših spominov nanj; predvsem mu je pred očmi pas, ki je visel pri vratih in sta ga otroka marsikdaj občutila. Še bolj žalostno: tudi žena jih je dobila). Zato so po šestmesečnem čakanju v Atenah dobili vizo in končno pristali v Melbourneu. To vožnjo je Alexander odplačeval celih deset let.

V enem mesecu so dobili delo, čez nekaj let s prihranki in kreditom prišli do hiše in zaživel. Z drugimi Slovenci ni imel stika; največji stik mu je branje avstralskih Misli.

Ima pa žilico, ki mu ne da miru: zelo rad poizveduje po sorodnikih. Tako je z iznajdljivostjo prišel v stik s sorodniki v Črni Gori, o katerih mu je oče zelo medlo in površno pripovedoval (tako je presenečeno spoznal, da nima le sorodnikov, ampak celo polbrate ...) in tudi po Sloveniji, kjer je mama imela veliko bratov. Vsake toliko let se mu nabere nekaj prihrankov in takrat si privoščijo obisk Evrope in nekaj tednov uživa ob pogovarjanju z znanci in sorodniki. Ve, da ima tudi v Argentini sorodnike (še izpred vojne) in tudi nje si prizadeva spraviti v svoj krog znancev in dopisovalcev.

Ko človek zve za take primere, ne more razumeti, kako nekateri s tako lahkoto pozabijo na svoje poreklo, na korenine, na slovenščino. A ob Alexandru in njemu enakih primerih človeku srce kar zaživi.

GB

Bolniki na Brezjah

Slovensko narodno romanje bolnikov, invalidov in starejših na Brezje je potekalo v soboto, 18. junija 2011. Ob 9. uri se je na trgu pred cerkvijo po ustaljenem programu začela priprava na mašo z molitvijo rožnega venca in petjem, ob 10. uri pa je bila slovesna romarska maša.

Somaševanje je vodil celjski škof Stanislav Lipovšek. V nagovoru po evangeliju se je vsem bolnim in ostarelim v imenu Cerkev na Slovenskem zahvalil, da z molitvijo in tiho žrtvijo spremljajo in pomagajo reševati posebej pereča

vprašanja in naloge Cerkev v naši domovini, med katera prav gotovo spada vedno bolj zaskrbljujoče stanje zaradi pomanjkanja duhovnih poklicev. Med drugim je dejal: „Jezus pozna križe in bremena, s katerimi se srečujemo na poti življenja. Pozna vaše križe in težave, dragi bolniki, invalidi in vsi preizkušani bratje in sestre. Zato pojdemo k njemu in vstopimo v objem njegove ljubezni, v skrivnost njegovega križa, njegovega trpljenja smrti in vstajenja, da bodo tudi naši križi postali sladko breme, vir posvečenja in zveličanja.“

Romanje, ki ga od začetka organizira revija Ognjišče, najbolj razširjen mesečnik v Sloveniji, se je v 43-letni zgodovini razvilo v narodni dan bolnikov, ki ga v Cerkvi po svetu sicer obeležujemo na god Iurške Matere Božje 11. februarja, v Sloveniji pa tretjo soboto v juniju.

Poleg invalidov, bolnikov in starejših, ki jim je v prvi vrsti namenjeno, se romanja udeležujejo tudi njihovi domači in številni prostovoljci, ki pomagajo bolnim in ostarelim romarjem. Delijo jim okrepčilo, poskrbijo za zdravniško pomoč ali priskrbijo duhovnika za spoved in pogovor. Najbolj zvesti pomočniki so skavtska združenja, malteški vitezi, nekatere mladianske veroučne skupine in številni posamezniki. Med mašo se bolnikom na njihovo željo deli tudi

zakrament bolniškega maziljenja.

Mašo so neposredno prenašali na Radiu Ognjišče. Na tak način so bili z dogajanjem na Brezjah lahko duhovno povezani tudi tisti, ki bodo zaradi bolezni ali starosti ostali doma oz. v bolnišnicah.

Vsakoletno romanje na Brezje je le ena od oblik skrbi Cerkev na Slovenskem za bolnike, invalide in ostarele. Ta se kaže tudi z duhovnim oskrbovanjem bolnikov v vseh sedemindvajsetih bolnišnicah in drugih podobnih zavodih, z različnimi cerkvenimi organizacijami in združenji invalidov in bolnikov ter kakorkoli prizadetih. Mnoge župnije in pastoralna področja za bolnike in ostarele pripravljajo posebna srečanja. Duhovniki obiskujejo bolnišnice in domove ostarelih ter varovancem nudijo duhovno oskrbo. V večini bolnišnic in domov za ostarele so za bogoslužje urejeni ali predvideni posebni prostori.

Referenduma na Koroškem

Na avstrijskem Koroškem je potekal referendum po pošti na temo kompromisnega dogovora o dvojezičnih tablah, ki je bil dosežen 26. aprila. Referendum, ki ni bil obvezen, se je izvajal od 6. do 17. junija. Glasovnice je vrnilo 146.836 od skupno 440.000 volilnih upravičencev, ki so večinsko potrdili kompromisni dogovor. Kot je v nedeljo v Celovcu sporočil deželni glavar **Gerhard Dörfler**, je dogovor podprlo 67,9 odstotka volivcev.

Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu pozdravlja izid referenduma na avstrijskem Koroškem o dogovoru o dvojezičnih tablah, je dejal minister Boštjan Žekš. Ob tem je sicer ponovil, da je bil referendum po njihovem mnenju nepotreben. „To povpraševanje je bilo nepotrebno. Ampak če je že bilo, se nam zdi lepo, da je kar velika večina tistih, ki so odgovarjali, to podprla,“ je na novinarski konferenci dejal minister Žekš.

Po njegovem mnenju je bilo že prej jasno, da nemško govoreče prebivalstvo na avstrijskem Koroškem ni sovražnik Slovencev, to so le nekatere skupine, ki bodo po Žekševem prepričanju vedno manjše.

Kot meni predsednik Enotne liste Vladimir Smrtnik, je visok delež pozitivnih glasov „hkrati nalog za deželno politiko, da rešuje odprta vprašanja manjšinskega varstva v duhu sožitja in v sodelovanju z narodno skupnostjo“.

Smrtnik, ki je tudi sam glasoval za dogovor, je pri tem poudaril, da se je koroško prebivalstvo pri povpraševanju, za katerega se je odločila koroška deželna vlada, prvič v zgodovini jasno izreklo za zaščito narodne skupnosti, so sporočili iz Enotne liste, edine politične stranke koroških Slovencev. „To zbujajo upanje, da pri tem vprašanju stopamo v boljše prihodnost,“ je še menil Smrtnik, ki je ob tem izrazil pričakovanje, da se bo pri deželni vladi avstrijske Koroške čim prej oblikoval forum za dialog o manjšinskih vprašanjih, ki ga predvideva 26. aprila sprejeti memorandum. V tej luči je Smrtnik pozdravil napoved Dörflerja, da hoče v prihodnosti okrepiti dialog med narodnima skupnostma.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Za nami je dan zastave, praznik, ki v argentinski tradiciji predstavlja ljubezen do domovine in njenih simbolov. Saj je bil Belgrano, ki jo je ustvaril, mož idealizma in dokončnega nesebičnega žrtvovanja za domovino. Umrl je ubog in zapuščen na dan, ko je Buenos Aires imel tri guvernerje.

In danes? Kako daleč smo do njegovega vzora! Ob tem lahko razmišljamo prav dandanes, ko razni škandali, povezani z nenehno korupcijo, pretresajo argentinsko javnost. Gotovo je tu na prvem mestu afera Schoklender in fundacije Mater iz majskega trga. A zmotno bi bilo, ostati le pri nezvestem upravniku, ali se omejiti le na krog Mater. „Riba zasmrdi pri glavi“ pravi star slovenski pregovor in nam dviga pogled malo više. Te dni so novinarji ugotovili, da je bil minister za Javna dela pristojen za nadzorstvo ogromnih sredstev, ki jih je vlada brizgala v socialne in gradbene plane fundacije. Jasno je, da nekdo iz ekipe ministra De Vida ni izpolnil svojih dolžnosti, ali, kar bi bilo še hujše, je bil zapleten v umazane posle. Sedaj je začela celoten problem raziskovati še državna davčna ustanova, ker je bil Schoklender zapisan v najnižjo kategorijo, z minimalnim letnim dohodkom. Kako da prej nobenemu ni padlo v oči, da taki računi niso pravilni, spričo milijonskih posesti, s katerimi se je bahal? Raziskave se nadaljujejo tudi v Salti, kjer je piketerka Milagro Sala tudi gradila stanovanja, šole in bolnišnice. Sicer pa je bila vedno čudna ta vladna politika subvencij, ki je ustvarjala, tako na občinskih kot na provincijskih nivojih, prave „države v državi“. Sodni postopek pa se nadaljuje tudi v primeru državnega inštituta proti diskriminaciji, kjer kar dežujejo medsebojne obtožbe med bivšim predsednikom (Morgado) in njegovo podpredsednico (Rachid). Ubogi Belgrano, kako se obrača v grobu.

Vse je kampanja. Čeprav se uradno še ni začela, je vse delovanje, tako opozicije kot vlade, ena sama volilna kampanja. V tem tonu je izzvenela celo uradna manifestacija v Rosariu ob dnevu zastave. Gospa predsednica je imela slavnostni govor in hvalila delovanje vlade. Ne domači guverner (socialist Binner) ne krajevni župan (Lifschitz) nista prišla do besede. Med množico je bilo močno zastopstvo vladnih fanatikov, ki so s plakati in bobni izražali podporo vladi in žvižgali vsakokrat, ko je bil omenjen Binner. Pomagal ni niti poziv predsednice, naj si vež ne nasprotujejo „Argentinci proti Argentin-

cem“. Jasno je, da strpnost ni odlika vladnih navijačev. Predvolilni čas pa hitro beži. V vladi jih kar skrbi, kako se bo razvijal kronogram. Čeprav je bil nov volilni zakon predstavljen kot orodje prozornosti, je jasno, da je bil spisan na vso hitrico in enako tudi uveden. Ni jasno, čemu naj služijo obvezne predhodne (notranje, primarne) volitve, saj imajo vse stranke že določene predsedniške kandidate. Med kom bomo izbirali? Je pa že jasno, da bo ena značilnosti teh volitev število kandidatov, ki bo najmanjše od povratka demokracije: samo sedem. Zanimivo je tudi, da bo skrajna levica nastopila z enim samim kandidatom (Jorge Altamira), saj jih je bilo običajno cela vrsta. Na predsedniških volitvah namreč se ne more predstaviti kandidat, ki na predhodnih volitvah ni zbral vsaj 1,5% oddanih glasov. Celotno skupnim kandidatom bo levici težko doseči to število.

Prstokracija. To je tipičen argentinski izraz. Pove, da se kandidati ne izberejo po volji članov strank, ali na notranjih volitvah, temveč, da jih nekdo določi „s prstom“. To je sedaj gospa Cristina „izboljšala“ do skrajnosti. Ona je izbrala kandidate v prestolnem mestu; ona bo določila, kdo jo bo spremljal kot kandidat za podpredsednika; ona bo s vse-mogočnim prstom pokazala celo, kdo bo kandidat za podguvernerja v provinci Buenos Aires. Odločila bo vrstni red kandidatov za državne poslance v provinci. Zato Sabbatella nima lastne liste poslancev, ker bi jih tudi ona hotela določiti. Tako daleč pa spet ne pride petolizje bivšega moronskega župana. V opoziciji pa tudi opažamo razne premike. Najbolj delaven je seveda Alfonsin, ki nenehno širi polje svojega vpliva. Sedaj skuša pritegniti celo bivšo ministrico (Graciela Ocaña), ki je dejansko odkrila korupcijo v sindikalnih zdravstvenih organizacijah in se borila proti glavnemu tajniku CGT (Hugo Moyano). Macri in Duhalde skušata najti skupne točke, a le na področju province Buenos Aires. Socialisti in Binner so pustili izven povezave stranko Proyecto Sur in njegovega vodjo (Pino Solanas), kar je težko razumljivo in ni jasno, kako se bo to uredilo. Guverner Scioli pa vztraja, naj Facundo Moyano, sin glavnega tajnika CGT kandidira za državnega poslanca v Provincii. Se tako boji De Narvaeza? Medtem pa parlamentarici opozicije objavljajo lastne statistike inflacije, ki seveda grobo presegajo vladne številke. Podatke jim posredujejo ustanove javnega mnenja, ki se jih ne upajo objaviti, ker jih preganja Moreno.

SLOVENCİ V ARGENTINI

ZS/SKA

Razstava taboriščnih fotografij

Leta 2007 je *Rafaelova družba*, ki skrbi za določena področja emigracijske stvarnosti, predvsem na versko-kulturnem področju, praznovala stoletnico obstoja. Že kar nekaj časa prej si je njeno vodstvo, pod ravnateljstvom duhovnika Janeza Riharja (ki je za kratko dobo delil usodo begunstva), začrtalo kot del praznovanja te visoke obletnice, med drugimi projekti, tudi razstavo arhivskih fotografij slovenskih taborišč na avstrijskem Koroškem - predvsem iz *Lienza in Spittala*. Rafaelova družba razpolaga z ogromnim številom fotografij, ki so jih zbrali sodelavci v Sloveniji in Avstriji. Škoda, da se niso spomnili tudi na Slovence, ki so odšli v Severno in Južno Ameriko.

Razstava se je v teku treh let vrstila po različnih mestih in središčih v Sloveniji in zamejstvu, saj število slik omogoča po dve ali več razstav istočasno. Na teh posnetkih je veliko aktivnosti, v katerih nastopajo ravno slovenski emigranti v Argentini, zato so organizatorji ocenili kot primerno, da se ta razstava pošlje tudi v mesto ob Srebni reki. Nad 160 slik je pred obiskovalci odprlo pretekli svet življenja v avstrijskih taboriščih.

Slike je Rafaelova družba posredovala naši osrednji organizaciji Zedinjeni Sloveniji, da poskrbi, da bi razstava zaobsegla čim več obiskovalcev. Otvoritev je potekala skupaj s Slovensko kulturno akcijo. Otvoritveni večer razstave je bil v petek, 27. maja ob 20. uri, v mali dvorani Slovenske hiše.

Številni obiskovalci so prišli na obisk. Po publik, ki se je udeležila tega večera smo lahko ugotovili, da niso prišli samo starejši obujati nostalgije spomine, ampak da je to obdobje globoko zasidrano v spominu poznejših generacij, ki ljubijo svoje korenine in vedo za smisel zdomstva.

Ob impozantnem pogledu na fotografske posnetke se morda obiskovalci niso zavedali, da je bilo treba za ta priklic preteklosti na fotografijah pripraviti panoje ter primerno urediti dvorano, razporediti in osvetliti posnetke. To so imeli na skrbi Edvard Walter Kenda, njegov sin Luka Kenda v spremstvu nasvetov arh. Jureta Vombergarja. Za osvetlitev pa je poskrbel Aleks Šuc. Arh. Vombergar je razporedil fotografije na črnih panojih po tematiki in tudi z estetskim čutom.

Najprej se je publika kar spontano približala slikam: vsak je iskal svoje domače in znance na posnetkih in, zakaj ne, samega sebe...

Na uvodnem panoju je bilo nekaj posnetkov poti čez

Ljubelj.

Po pozdravnih besedah dr. Katica Cukjati je prevzel razlago arh. Vombergar. V svoji objektivni predstavitvi (on ni doživel taborišča) je razložil rojstvo te razstave, izvor fotografij in druge tehnične detajle. Podal je zgodovinsko ozadje na tematiko vsakega panoja. Razlage o vsebini niso bile zgolj zgodovinskega značaja, temveč jih je primerno ilustriral z mnenji tujih osebnosti o taboriščnem življenju Slovencev, primerjal s taborišči drugih beguncev po svetu, opisal je edinstveni fenomen slovenskega begunskega življenja po verski predanosti, duhovni moči, dostojanstveni drži, kulturnem delu in načrtov begunskega obdobja. Omenil je, da na fotografskih posnetkih obiskovalci lahko razpoznajo nekatere javne delavce in tedanje ter bodoče osebnosti na različnih področjih, ki so se podale na pot begunstva. Na zadnjih posnetkih pa smo lahko zasledili že slovo nekaterih, ko so se odpravljali po svetu čez Atlantski ocean. Arh. Jure Vombergar je v svojo razlago vključil tudi poglede nekaterih znanstvenikov na to zdomsko obdobje, katerega ocenjujejo tudi v matični Sloveniji. Jože Tomaževič je s svojim izrednim spominom osvetlil marsikateri podatek in okoliščine življenja v "kampu".

Nepričakovano pa je scenograf in podjetnik Tone Oblak - navdušen in ganjen nad tako zanimivo razstavo - ob enem izmed panojev spontano podal svoje družinske spomine: kako so bežali, kako so se srečali s popolnoma nepoznano družino, s katero so delili usodo; fizično in čustveno mučno pot skoz Ljubelj, skrajno borne razmere, sodelovanje in solidarnost vseh ... Življenje se je nadaljevalo z vso energijo in navdušenjem kljub tragediji, ki so jo načrtno povzročili komunisti. Publika je v popolni tišini sledila temu pričevanju.

Ogled fotografij in pogovori s sorojaki iz taborišč, katere v nekaterih primerih niso videli že kar nekaj časa, se je razprostrl dolgo v noč.

Nekateri so omenili zanimive slike, ki jih imajo o teh dogodkih; drugi so pogrešali posnetke še iz ostalih avstrijskih taborišč. Arh. Vombergar je omenil, da zaenkrat na starem kontinentu imajo registriranih nad 16.000 fotografij. Se razume, da je ta razstava omejena na reprezentativno močan prikaz. Marsikateri so tudi omenili, da bi bila zelo pozdravljena podobna razstava fotografij iz slovenskih taborišč v Italiji.

Možnost ogleda te razstave je bila tudi na nedeljo, 29. maja, po praznovanju Marije Pomagaj in naslednjo nedeljo po domobranski proslavi. Vedno je bilo presenetljivo visoko število obiskovalcev. Zaradi ganjenosti, srečanje obiskovalcev z znanci ni ostalo veliko časa, da bi ti zabeležili znane podatke v zvezku, ki je bil na razpolago z vsako oštevilčeno fotografijo ter da bi v drugem zvezku, ki je tudi spremljal razstavo zapisali vtise ob tem obisku.

Za to pa bo dovolj časa, ko bo možnost ogleda te razstave po krajevnih Domovih. Priporočamo obisk in dopolnitev obeh map.

Za uspeh razstave se zahvaljujemo predvsem Rafaelovi družbi, ki je s to gesto pokazala sodelovanje slovenskih organizacij na obeh kontinentih.

K.C.

RAVNATELJ MARKO BAJUK

Petdesetletnica njegove smrti

20. junija je poteklo že petdeset let, kar je v *Mendozi* umrl ravnatelj Marko Bajuk. Bil je ključna osebnost našega emigrantskega življenja v Argentini, predvsem v *Mendozi*, pomemben pa že prej v *Sloveniji* in v begunstvu na *Koroškem*. V počastitev spomina tega velikana objavljamo spis enega izmed dijakov, ki so obiskovali srednješolski tečaj, imenovan po njem. Objavljen je bil v *Almanahu* leta 2001. Takole piše:

Slovenski srednješolski tečaj v Buenos Airesu, ki ga redno obiskujem, nosi ime po ravnatelju Marku Bajuku, ki je bil šolnik in glasbenik.

Rodil se je 29. marca 1882. v Draščah pri Metliki na Belokranjskem. Bil je sin kmeta Janeza Bajuka in Ane rojene Guštin. Ljudsko šolo je obiskoval v Draščah, eno leto pa v Metliki. V prvi in drugi razred srednje šole je hodil v Novo mesto. Od tretjega do osmega razreda pa je bil na klasični gimnaziji v Ljubljani. Na univerzo je hodil na Dunaju in sicer na klasično skupino na filozofski fakulteti. Poleg grščine in latinščine je študiral tudi slovenščino in nemščino kot stranska predmeta. Po končanih študijih je bil eno leto profesor na gimnaziji v Kranju, nato pa v Ljubljani na prvi, drugi in tretji redni državni gimnaziji do leta 1937. Poleg klasičnih jezikov je poučeval tudi slovenščino in nemščino ter petje. Potem je bil štiri leta prosvetni inšpektor na kranjski banski upravi, nazadnje pa štiri leta ravnatelj klasične gimnazije v Ljubljani.

Meseca maja 1945 se je pred komunisti umaknil na Koroško. V begunstvu v Avstriji je organiziral slovensko srednje šolstvo in vodil begunsko gimnazijo kot njen ravnatelj v Peggezu pri Lienzu na Tirolskem, nato pa v Spittalu na Koroškem. Pod pritiskom komunistov je moral zapustiti begunsko taborišče in vodstvo gimnazije ter se iz angleške okupacijske cone umakniti, sredi najhujše zime, v ameriško cono v Asten pri Lienzu v Gornji Avstriji.

Leta 1948 je s svojo družino prišel v Argentino. Pol leta je bil zaposlen kot delavec v tovarni v Buenos Airesu, potem pa je odšel v Mendoza, kjer je eno leto opravljal težaka dela v lesni industriji. Dve leti je bil v službi pri provincijski upravi parkov in nasadov ter v živalskem vrtu. Od leta 1955 dalje pa je bil zaposlen v botaničnem laboratoriju.

Marko Bajuk je bil v prvi svetovni vojni na bojišču od leta 1914 do 1918 ter je od poročnika napredoval do stotnika.

Bajukovo organizacijsko delo. Ravnatelj Marko Bajuk je bil človek reda. Tak je bil že od dijaških let naprej. Kot visokošolec je bil na Dunaju član Danice; v društvu je bil tajnik. V „Dunajski straži“ pa tajnik in knjižničar. Bil je tudi ustanovitelj Slovenske dijaške zveze. Kot profesor je bil delaven član Proforskega društva in je bil v strokovni organizaciji 17 let odbornik. Več let je deloval tudi v nadzornem odboru Vzajemne posojilnice.

V Argentini v *Mendozi* je sodeloval pri ustanovitvi tamkajšnjega Društva Slovencev in mu bil prvi predsednik. Dokler je bil v Buenos Airesu, je bil član odbora Društva Slovencev.

Marko Bajuk — glasbenik. Pevski dar je prejel v družini. Sorodnica Bara je bila odlična cerkvena pevka, tudi mama je lepo pela. Kot dijak v Novem mestu je Marko Bajuk že pel pri cerkvenem pevskem zboru. Ko je študiral na Dunaju, si je pritrgoval pri hrani, da je lahko šel v opero. Že poklicno zaposlen je zbiral ljudske pesmi in jih zapisoval ter izdal pri Glasbeni matici v petih zvezkih. Veliko ljudskih pesmi je tudi priredil za mešane zборе. Bil je med organizatorji Pevske zveze, ki je povezovala zборе po vsej Sloveniji. Pisal in izdajal je revijo Pevec. Ravnatelj Marko Bajuk je bil tudi pevovodja združenih pevskih zborov. Ob priložnosti Evharističnega kongresa leta 1935 je pod njegovim vodstvom 2400 pevcev pelo Tomčevo kantato „Kruh iz nebes.“

To svoje delo je nadaljeval v izseljenstvu v *Mendozi*. Tja so leta 1948 prišle večje skupine slovenskih beguncev in isto leto so ustanovili pevski zbor, ki je od začetka prepeval predvsem cerkvene pesmi. Junija 1953 je vodstvo zbora prevzel ravnatelj Marko Bajuk in ga vodil do svoje smrti. Zbor je pod njegovim vodstvom dosegel lepe uspehe v domačem okolju, kakor tudi v argentinskih krogih.

Gotovo je bil največji uspeh zbora obisk v Buenos Airesu, kjer je zbor imel dva koncerta. Peli so tudi združeni pevski zbori, 200 slovenskih pevcev.

Ravnatelj Marko Bajuk je bil globoko veren človek. Duhovno je bil vedno pripravljen na smrt, kar je ob vsaki priložnosti s ponosom sam zatrjeval. V službo in iz službe je šel vsak dan peš. Vsak dan je šel tešč, se ustavil v kapeli blizu mestnega parka, kjer je delal. Tam ga je vedno čakal duhovnik in ga obhajal. Tako je bil vedno pripravljen na zadnje srečanje z Bogom. Umrl je na posledicah padca 20. junija 1961.

Ravnatelj Marko Bajuk je bil velik mož in zaveden Slovenec. Posnemati ga moramo, če hočemo ostati našim slovenskim koreninam.

Franci Dolinar

CARAPACHAY

Spominska proslava

nizma, ki je moril naše fante. Križ pa predstavlja zmago mučeniško prelite krvi.

Recitatorji so sedeli ob križu, vsak po svoje zatopljen v misli, ki so segale daleč v preteklost, več kot šestdeset let. Damijan Ahlin, Frido Klemen, Jure Komar, Jože Korošec in Jože Jan so čustveno prebrali pesmi *Mrtvim-živim*, *Nekje pisalo je*, *Nesrečna*, *Iz oči* ter *Spomin* (avtorsko delo Damijana Ahlina). Med vsako recitacijo je bil kratek odlomek posnetka govorov generala Rupnika; dr. Milana Komarja; tudi domobranca, ki se je rešil umora; ter izjave, ki je bila predvajana pred kratkim na Radio Ognjišče. Vse je bilo prepleteno, vse je bilo zatopljeno v žalost, v spomin in v opomin, da se ne bi nikdar več kaj takega ponovilo, da bi brat ubijal brata, da bi ga sovražil ter izdal.

Zadnji posnetek je bila pesem *Moja domovina* ki so jo peli domobranci, od katerih ni nihče preživel. Skupaj z njimi smo jo vsi ponosno zapeli, pa še zmolili za njihov večni mir in pokoj.

IZ OČI

(Damijan Ahlin)

Ni videti svetlobe
nebeškega vesolja
moje oči danes spregledajo vse...

Tema,
le tu in tam
iskra zablešči.
Ni zvezde, ni ...
Pok in padec
sliši se v mrtvaški tišini ...
Nato klic!
V meni prošnje in jok
Vsemogočnemu.

In zdi se, da smo
v času in v kraju ...
Upodobil se je bič,
smreke namesto oljk,
Kalvariji kranjski ...

Ni videti svetlobe
nebeškega vesolja.

Moje oči danes spregledajo vse ...

Marjana Pirc

Pojemo že 20 let

Z nastopom desetih slovenskih zamejskih pevskih zborov so v Šentvidu pri Stični v soboto 18. junija pričeli dvodnevni 42. tabor slovenskih pevskih zborov.

Na osrednji nedeljski prireditvi pa je sodelovalo približno 150 pevskih zborov, skupaj pa je tam zapelo najmanj 3200 pevcev, je povedal vodja programske komisije Stane Peček.

Tabor slovenskih pevskih zborov so organizatorji posvetili 20. obletnici osamosvojitve Slovenije in ga podnaslovili *Prepevali smo, prepevali bomo - pojemo že 20 let v samostojni državi Sloveniji*. Na letošnjem taboru so se v soboto v osnovni šoli Šentvid predstavili slovenski pevski zbori ter zbori iz Hrvaške, Madžarske, Bosne in Hercegovine, Avstrije ter Italije.

Nedeljsko dogajanje je ob 9. uri uvedla generalna vaja. Od 12. do 13. ure se je v Šentvidu pri Stični zvrstila povorka sodelujočih pevskih zborov, sledil je slavnostni govor etnologinje Marije Makarovič. Ob 13.15 pa je v sklopu osrednje prireditve tabora skupaj zapelo najmanj 3200 pevk in pevcev.

V približno poldrugi uri sporeda so skupaj izmenoma zapeli ženski, moški in mešani pevski zbori ter množični skupni zbor, enkrat a capella in drugič v spremljavi Godbe Slovenskih železnic iz Radeč. Dirigiral je Igor Švara.

Kot je povedal predsednik organizacijskega odbora Jernej Lampret, je v okviru prireditve Slovenski oktet ob 20. obletnici slovenske države zapel

prigodno pesem Antona Krkoviča, ki jo bodo ob omenjenem jubileju v različnih oblikah peli po vsej državi.

Želja prirediteljev iz kulturnega društva Tabor slovenskih pevskih zborov Šentvid pri Stični je bila, da bi slovenskim pevkam in pevcem, ki prihajajo tudi iz zamejstva in tujine, pripravili prijetno srečanje. Kulturni javnosti bi radi hkrati sporočili, da zborovsko petje živi in se ohranja tudi na račun zanesenjakov in ljubiteljev slovenske pesmi, je dodal.

Glede na izbrano tematiko je vsak tabor enkrat, skozi dobra štiri desetletja njegovega prirejanja pa se je vzpodbujanje in ohranjanje slovenske pesmi ter slovenskega ljubiteljskega petja izoblikovalo v njegovo poslanstvo, je še povedal Lampret.

**G. JOŽE
RAZMIŠLJA**

Slovenska zavest

Čeprav smo majhni po številu in bi nam bilo bolje, če bi nas bilo več, smo še vedno nosilci slovenske zavesti, slovenske kulture in našega jezika. Ne samo število, ki je velike važnosti za preživetje, so omenjene dobrine tiste, ki so nas ohranjemale v vseh preteklih časih in povsod. Na Primorskem kot na Štajerskem, na Koroškem, v Prekmurju in na Kranjskem. Verni Slovenci, zavedni Slovenci so v časih zatiranja skrbno gojili in živeli po veri in po božjih zapovedih, ki so strnjene v zapovedi ljubezni do Boga in do bližnjega. Skrbeli so za slovensko narodno identiteto in za slovenski jezik. Vse to jih je ohranilo kot Slovence in niso utonili v tujem morju.

Vsi so ljubili slovenski narod, domovino in njeno kulturo. Slovenci do bili vedno zvesti svoji deželi, ker so hoteli ostati zvesti Bogu. Ta, ki je zvest Bogu, je enak tudi do svojega naroda.

Zvestoba slovenstvu je slovenska zavest. To lahko in moramo gojiti in moramo zanj skrbeti kjerkoli po svetu. To je naša naloga, ki jo moramo mi opraviti. Nihče drug ne bo tega storil.

Slovenski jezik, ki naj ga znamo in povsod govorimo, je jezik preprostih ljudi, je jezik veselja, pa tudi stiske in obupa. Vse to izraženo na nam primernem način, in Bog je prvi, ki nas razume.

Kar imamo in kar smo že dosegli, je to zaradi volje in idealizma nas samih in njih, ki so se že pred nami borili za isto. Nikomur nismo ničesar dolžni, razen zahvale za vse, kar smo od njih prejeli.

Kar bomo dajali, bomo tudi prejeli. Če bomo slovenstvu dajali dolžno zavest, bomo od tega tudi sami imeli koristi. To nam dokazuje vsa naša preteklost in v njen naše delovanje. Glejmo naprej. Naša sedanjost in preteklost pa nam o tem dajeta zagotovilo. Slovenska zavest, ki ni osebna in ne družinska, nas k temu priganja in daje pomen vsemu našemu prizadevanju.

Na grajsko poroko

ga kopališča. Na gradu obiskovalce pričakujejo številne prireditve, ta konec tedna je tako potekala Grajska poroka.

Najbolj priljubljeno pot na grad, po kateri se letno povzpne okrog 20.000 obiskovalcev, je v 50 letih njenega obstoja dodobra načel zob časa. Ker je bila njena obnova nujno potrebna, so se na Zavodu za kulturo Bled, ki upravlja z gradom, že leta 2009 odločili zanjo. Po dolgotrajnem postopku pridobivanja dovoljenj, je lanskega novembra gradbeno podjetje Grad Bled začelo z deli in jih minuli teden tudi dokončalo.

Za ureditev poti je Zavod za kulturo Bled odštél 200.000 evrov, saj so bile urejene tudi varnostne ograje in osvetlitev za hojo po mraku, je povedal direktor Zavoda za kulturo Bled Matjaž Završnik. Pojasnil je, da ima 500 metrov dolga grajska pot 183 stopnic in 114 opornih stebričev.

Prenova sprehajalne poti je največja v vrsti investicij v kompleks Blejskega gradu ob njegovem jubileju. Med drugim so že prenovili tudi stopnice na kamniti vstopni obok nad mostovžem, sanirali teren v okolici in postavili nov ekološki otok ob parkirišču pod gradom. Prav tako so prenovili pohodne površine na obeh terasah gradu, delno tudi stopnišča, v celoti pa kuhinjske prostore grajske

restavracije.

Skupaj so letos v kompleks gradu vložili preko 400.000 evrov, sledilo pa bo pridobivanje ustrezne dokumentacije in gradbenega dovoljenja za prenovo drugega trakta gradu ter za ureditev dvigala, ki naj bi stalo okrog 3,5 milijona evrov. Vendar s bo naložba začela šele, ko bodo zanj zagotovljena državna oziroma evropska sredstva, denarja iz samih vstopnin je namreč premalo.

Grad je do sredine junija obiskalo okrog 67.000 obiskovalcev, od tega 46.000 tujih, največ japonskih, italijanskih in britanskih gostov. Ogledajo si lahko številne vsebinske novosti. Nad Grajsko tiskarno, ki ji je odslej namenjenega več prostora, je na ogled razstava o Primožu Trubarju. V novi galeriji Stolp pa je kot prva na ogled razstava o domačinu Blažu Kumerdeju. Za vinsko kletjo je urejen nov degustacijski prostor, nova pa je tudi grajska kovačnica.

Na gradu v jubilejnem letu poteka tudi vrsta prireditev. Tako si je na Grajski poroki ta konec tedna zvesto obljubilo pet parov iz Slovenije in Bledu prijateljskih občin, in sicer dva iz beograjske občine Vračar in en par iz Brixna. Prireditve, ki je tokrat potekala drugo leto zapored, se opira na temelje kmečke ohceti v srednjeveški preobleki.

Blejski grad je tudi sicer priljubljeno prizorišče za poroke. Od leta 2002 se je na njem poročilo 423 parov, od tega 176 tujih. V zadnjem obdobju pa je na gradu letno med 50 in 60 porok.

Čreda se je povečala

V Lipici je letos prišlo na svet 27 žrebet, s čimer se je lipiška čreda povečala na 344 konj. Sicer pa se te dni pripravljajo tudi na višek turistične sezone.

Na vrhuncu sezone pričakujejo še več obiskovalcev kot lani, ko so na letni ravni zabeležili 28-odstotno povečanje obiska. Več obiska pričakujejo tudi zaradi novega muzeja lipicanca Lipikum.

V Lipici se te dni intenzivno pripravljajo tudi na temeljito prenovo hlevov, s katerim želijo izboljšati bivalne razmere lipincev in polepšati podobo kobilarne, ki si jo letno ogleda okoli 100.000 obiskovalcev, so sporočili iz kobilarne.

Pripravljajo vlogo za pridobitev sredstev ministrstva za gospodarstvo v višini enega milijona evrov, s katerimi želijo poleg obnove in popravil del na Borjači urediti še druge, na turistično dejavnost v Kobilarni vezane objekte in površine. Tako želijo obnovi-

ti t.i. novi hlev, v katerem so nastanjeni konji, vključeni v predstave lipiške klasične šole jahanja, obnova pa bi vključevala tudi zamenjavo salonitne kritine na objektu.

Še bolj nujna v Lipici je ureditev boksov za konje v jubilejnem oz. turističnem hlevu, kjer so nastanjeni konji za turistično jahanje in je tudi del ogledov kobilarne, ter v manjšem hlevu, kjer bivajo kobile, izšolane za vleko vpreg.

Obstoječa stojšča si v Lipici že nekaj časa prizadevajo zamenjati za nove sodobne bokse in tako izboljšati bivalne razmere za konje, zato upajo, da jim bo s sredstvi ministrstva za gospodarstvo letos tudi končno uspelo.

Prenehal oddajati Radio dva

Po 13 letih je vsaj začasno prenehal oddajati Radio dva na avstrijskem Koroškem. Licenco za frekvenco za slovensko narodno skupnost je namreč pristojni avstrijski organ do leta 2021 dodelil Radiu Agora. Radio dva se namerava, kot so sporočili, pritožiti pri ustavnem sodišču.

Avstrijska agencija za komunikacije KommAustria je 11. aprila letos licenco za „naseljitveno ozemlje slovenske narodne skupnosti na Koroškem“ podelila Radiu Agora, odločbo pa je potrdil tudi avstrijski zvezni komunikacijski senat. Ta se je pridružil mnenju, da slovenska manjšina „ni izključna ali merodajna ciljna skupina“ za radijsko licenco za naseljitveno ozemlje slovenske narodne skupnosti na Koroškem in je zakonu zadoščeno, če je slovenščina v programu tudi upoštevana. V Radiu dva poudarjajo, da njihova pritožba ni usmerjena proti Radiu Agora, temveč želijo le braniti pravice, ki so zajamčene slovenski manjšini.

Koprski pokrajinski muzej

Pokrajinski muzej Koper letos obeležuje 100. obletnico delovanja. „Vsaka ustanova, ki dočaka tako veličastno obletnico, se lahko pohvali z določeno zgodovino.

Pokrajinski muzej Koper je denimo doživel štiri države, različne načine delovanja in zbiranja ter hranjenja predmetov,“ je ob visokem jubileju povedala direktorica muzeja Breda Krašna.

V zadnjih letih se številno obiskovalcev muzeja po besedah direktorice povečuje, in to tako domačinov kot turistov iz preostalih delov Slovenije in tujine. Uvajanje pedagoškega programa, kot so delavnice za mlade in šole, naj bi pripeljale do tega, da prav otroci pripravijo starše, da ponovno obišejo muzej, kar Krašna ocenjuje kot izjemno pozitivno. „Naše razstave se pogosto spreminjajo, tudi naše stalne postavitve, zato je vsake toliko časa obisk muzeja lahko nedvomno zanimiv tudi za domačine,“ je prepričana.

Na vprašanje o morebitnih vsebinskih smernicah muzeja, je Krašna odgovorila, da je osnovna dejavnost koprskega pokrajinskega muzeja zbiranje, hranjenje, dokumentiranje in preučevanje premične kulturne dediščine. „S povečanjem razstavnih prostorov, ki je v

teku, bomo lahko na ogled ponudili bistveno več predmetov, ki so sedaj shranjeni v depojih,“ je pojasnila.

Letos so na takšen način že odprli občasno razstavo z naslovom Pripovedovanje keramike 18. in 19. stoletja. „Gre za predmete, ki so bili na ogled postavljeni prvič, v začetku naslednjega leta bomo z razstavo gostovali tudi v Narodnem muzeju v Ljubljani, nakar bo kot stalna postavitev vselej na ogled pri nas“.

Glede dolgoročnih načrtov in želja je Krašna omenila obnovo muzejske palače. Želi si, da bi lahko uredili dvigalo, s katerim bi ogled muzeja omogočili tudi osebam s posebnimi potrebami, ki muzeja danes ne morejo obiskati. S prenovo si po njenih besedah, želijo preseliti tudi upravne prostore, tako da bi bila celotna palača namenjena izključno razstavnim prostorom in muzejski trgovini, torej osnovni muzejski dejavnosti.

Med lepšimi koprskimi kotički je tudi muzejski vrt Lapidarij. „Naša velika želja je, da bi na tem vrtu nekoč uredili muzejsko kavarno, za kar seveda potrebujemo določena sredstva, pred tem pa bi seveda morali preseliti restavratske delavnice, ki so sedaj v prostorih, kjer bi lahko uredili kavarno,“ je še razkrila Krašna.

NOVICE IZ SLOVENIJE

S „PREPRIČLJIVOSTJO“ DO NORMALIZIRANJA

Slovenija in Hrvaška sta rešili vprašanje katastrske občine Pregara. Ta občina leži na nesporno slovenskem ozemlju, a se je vse do 30. aprila 2005 vodila v zemljiški knjigi sodišča v Buzetu na Hrvaškem. Zdaj pa je Hrvaška Sloveniji izročila noto, s katero bo mogoče vzpostavitev zemljiške knjige v Kopru. Pravosodni minister Aleš Zalar je ob tem povedal, da je bila pika na i pri reševanju tega vprašanja odločitev Slovenije, da Hrvaški da jasen namig, da jo bo težko podprla pri njenem vključevanju v EZ, če vprašanje Pregare ne bo zaprto.

POČASNO NIŽANJE

Aprila se je stopnja registrirane brezposelnosti na ravni celotne Slovenije po podatkih državnega statističnega urada drugi mesec zapored znižala, in sicer za 0,3 odstotne točke na 11,9 odstotka. Registriranih je bilo 111.561 brezposelnih oseb, kar je 2,1 odstotka manj kot marca in 12,3 odstotka več kot aprila lani. Stopnja registrirane brezposelnosti je bila aprila pri moških 11,5-odstotna, pri ženskah pa 12,3-odstotna.

INOVACIJSKI CENTER V LJUBLJANI

Slovenska podružnica ameriškega računalniškega velikana IBM je v Ljubljani slovesno odprla inovacijski center za Jugovzhodno Evropo. To je sicer že 40. inovacijski center družbe IBM na svetu, pri čemer so ljubljanskega odprli prav na 100-letnico delovanja družbe IBM. Center se nahaja v novih poslovnih prostorih IBM Slovenija, v Kristalni palači v ljubljanskem BTC City.

NAJVAŽNEJŠE PRISTANIŠČE ZA AVSTRIJO

Luka Koper je lani po pretovorjenih količinah znova prevzela primat najpomembnejšega pristanišča za Avstrijo. Lani je pretovor avstrijskega blaga v tonah v Luki znašal 4,9 milijona, kar med pristanišči Rotterdam, Hamburg, Antwerpen, Bremen, Konstanza in Reka predstavlja 33-odstotni delež. Kopru na drugem mestu sledi Rotterdam.

PO SVETU

LIBIJSKA KAMPANJA

Ameriški obrambni minister Robert Gates je podprl zakonitost ameriške vojaške operacije v Libiji. Ponovil je besede predsednika Baracka Obame, da ZDA igrajo samo podporno vlogo v Natovih operacijah v tej severno-afriški državi. Kot je znano, je v minulih dneh zoper Obamo več deset kongresnikov vložilo tožbo, ker naj bi bilo posredovanje ZDA v Libiji nezakonito.

GRŠKA KRIZA

Dogovora o pomoči Grčiji, ki ji grozi bankrot, še vedno ni. Finančni ministri držav v območju evra, kiasedajo v Luksemburgu so namreč odločitev preložili na začetek julija. Kot je povedal prvi mož evroskupine Jean-Claude Juncker, bo ta mogoča šele po tem, ko bo Grčija uzakonila zaveze glede varčevalnih ukrepov za ureditev javnih financ. Naslednji obrok pomoči tej prezadolženi državi bo znašal 12 milijard evrov.

SANADER

Nekdanji hrvaški premier Ivo Sanader, ki je od decembra lani zaradi suma korupcije v priporu v Salzburgu, je umaknil pritožbo glede njegove izročitve Hrvaški. Sanader je tako pristal na poenostavljen postopek izročitve. Sanader je sicer večkrat poskusil predstaviti svoj primer v mednarodni javnosti kot politični pregon.

UMRLA BONNERJEVA

V Bostonu v ZDA je v soboto po dolgi bolezni umrla nekdanja sovjetska oporečnica in vdova Nobelovega nagrajenca za mir Andreja Saharova, Jelena Bonner. Skupaj z možem, ki je bil eden najuglednejših sovjetskih jedrskih fizikov tistega časa, sta v 80. letih iz protesta zaradi sovjetske invazije na Afganistan prostovoljno zapustila Moskvo in odšla v izgnanstvo v Gorki, sedanji Nižni Novgorod, kjer sta bila pod nenehnim nadzorom policije. Bonnerjeva je življenje v izgnanstvu kasneje opisala v knjigi Skupaj sama. Pokopali so jo ob njenem možu na moskovskem pokopališču Vostriakovo.

GRŠKA ZAUPNICA

Grški premier George Papandreu je politične stranke v parlamentu v soboto prosil, naj podprejo njegovo vlado na glasovanju o zaupnici, da bi premostili hudo gospodarsko krizo v državi. Premier je ob začetku tridnevne razprave v parlamentu poudaril, da si prizadeva za „narodno soglasje“ v reševanju dolžniške krize, v kateri se je znašla Grčija. Parlament, v katerem imajo vladajoči socialisti šibko večino 155 od skupno 300 glasov, bo po napovedih o zaupnici novi vladi glasoval v noči s torka na sredo. Premier je v petek pod pritiskom kritik iz vrst lastne stranke in množičnih demonstracij preoblikoval vlado. Med drugim je zamenjal dosedanjega finančnega ministra.

PISALI SMO PRED 50 LETI

PRAZNIK SLOVENSKE PESMI

Imeli ga bomo zopet dne 25. junija t.l. Pripravljana m ga pa Slovenski pevski zbor v San Justu v proslavo 10-letnice obstoja in delovanja društva.

Slovenski pevski zbor v San Justu je bil ustanovljen na pobudo g. Janka Mernika v aprilu leta 1951. Vodil da je tedaj Rudi Marinič. Pod njegovim dirigentstvom je zbor nastopal vse do leta 1956, ko je prevzel mesto pevovodja Janko Zakrajšek. Za njim je pa prijel za delo v zboru junija meseca 1957 sedanji dirigent Štefan Drenšek. Ob ustanovitvi je zbor štel 25 članov in članic, sedaj jih pa ima nad 30.

RAVNATELJ MARKO BAJUK UMRL

Ob zaključku te številke je prišlo iz Mendoze brzojavno sporočilo, da je na praznik argentinske narodne zastave v torek, dne 20. junija 1961, umrl v Mendozi ravnatelj Marko Bajuk.

CERKVENI KONCERT KVARTETA FINKOVIH V SLOVENSKI VASI

Slovenci in drugi verniki, ki žive okoli cerkve Marije Kraljice v Slovenski vasi v Lanusu, so imeli v nedeljo, 18. junija, poseben užitek. Kvartet Finkovih je s sodelovanjem prof. Alojzija Gržiniča priredil cerkveni koncert. Lep sončni popoldan je privabil mnogo ljudi, ki so klopi v cerkvi v celoti zasedli.

Koncert je bil nov dokaz napredka kvarteta, ki med nami izpolnjuje nalogo komorne glasbene skupine in nam na ta način omogoča posredovanje del iz svetovne in domače glasbene literature, brez katere bi bil razvoj prave glasbene kulture nepopoln.

SLOVENCIV ARGENTINI

BUENOS AIRES

Četrti kulturni večer Slovenske kulturne akcije v soboto 17. t.m. je bil posvečen jubileju socialnih okrožnic „Rerum novarum“ in „Quadragesimo anno“. Predaval je Rudolf Smersu, ki je v uvodu poudaril, da posveča svoja izvajanja pokojnemu sociologu in socialnem delavcu dr. Ivanu Ahčinu, ki bi bil nedvomno najbolj poklican predavati na tem večeru, če bi še živel.

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča. V družini Maksa Dimnika in njegove žene Lojzke roj. Petrač so dobili sina, ki je pri krstu dobil ime Maks-Jurij. Otroku sta bila za botra pri krstu ga. Vanda Pitterle in Vinko Pucko. Čestitam o.

Svobodna Slovenija, 22. junija 1961 - št. 25

NAJ SRBIJA PREVZAME STROŠKE?

Haaški obtoženec Ratko Mladič bo Srbijo zaprosil, naj prevzame stroške njegove obrambe na Mednarodnemu sodišču za vojne zločine na območju nekdanje Jugoslavije. Kot je povedal Mladičev odvetnik, bo Mladičeva družina preko odvetnikov Srbiji poslala zahtevo, da prevzame stroške obrambe obtoženega generala na haaškem sodišču. V Srbiji namreč velja zakon o sodelovanju s haaškim sodiščem, ki zagotavlja finančno pomoč obtoženim, ki so se prostovoljno predali, da bi se zagovarjali pred sodiščem, česar pa Mladič ni storil. 69-letnega Mladiča so srbske varnostne sile po 16 letih na begu 26. maja prijele v vojvodinski vasi Lazarevo. Nekdanjemu poveljniku bosanskih Srbov pa sodijo zaradi zločinov, storjenih v Bosni in Hercegovini.

VULKANI

V zadnjih dneh se je prebudilo več vulkanov. Zaradi pepela iz čilskega vulkana je v Avstraliji še naprej oviran letalski promet. Odpovedani so številni leti, na letališčih je obtičalo na tisoče ljudi. Ognjenik v Eritreji, ki je začel bruhati preteklo nedeljo, povzroča v letalskem prometu le manjše motnje. Prebudil se je tudi vulkan na Kamčatki.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE / Director: Antonio Mizerit / Proprietario: Asociación Civil Eslovenia Unida / Presidente: Franci Znidar / Redacción y Administración: RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA Tel.: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: esloveniau@sinectis.com.ar in esloveniau@gmail.com Za Društvo ZS: Alenka Jenko Godec / Urednik: Tone Mizerit

Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Katica Cukjati, Marko Vombergar, Marjana Pirc in Franci Dolinar. Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

RESUMEN DE ESTA EDICION

SIGUE LA CRISIS

Casi coincidiendo con el 20 aniversario de su independencia, Eslovenia está atravesando una grave crisis política. Después que el mes pasado el Partido de los Jubilados (DeSUS) abandonara la coalición gobernante, ahora siguió el mismo camino también el partido Zares, cuyos ministros ya presentaron las renuncias. A pesar de que en el parlamento el gobierno ya no tiene mayoría, el primer ministro Borut Pahor insiste en seguir conduciendo los destinos de país y planeando las reformas que exige la grave situación económica y social. Asegura que podrá hacerlo con un gobierno en minoría, ya que en la Asamblea Nacional tampoco hay coincidencias en aprobar una moción de censura, que haría caer el gobierno. Aunque la oposición insiste en que se llame a elecciones anticipadas, tampoco quiere cargar el estigma de haber provocado esa caída. Una buena noticia para el premier Pahor fue la decisión de LDS de seguir integrando la coalición.

MARKO BAJUK

El 20 de junio recordamos los 50 años de la muerte del director Marko Bajuk, en honor al cual lleva su nombre el curso superior de idioma esloveno en Buenos Aires. Nacido el 29 de marzo de 1882 en la región de Bela krajina, cursó sus estudios universitarios en la facultad de filosofía de Viena. Fue profesor en Kranj y en Ljubljana. Además de los idiomas clásicos (griego y latín) enseñaba esloveno, alemán y música. En mayo de 1945 frente a los comunistas se retiró hacia Carintia. En el exilio en Austria, organizó y dirigió la secundaria eslovena. Fue su director en Peggez y más tarde en Spittal. En 1948 llegó, junto a su familia, a la Argentina. Al poco tiempo de estar en Buenos Aires viajó hacia la provincia de Mendoza, donde falleció en 1961. Trabajó en la industria maderera, en la administración de parques y a partir de 1955 trabajó en el laboratorio de botánica. En Mendoza colaboró en la fundación del Centro esloveno y fue su primer presidente. Marko Bajuk amó la música desde la cuna. Aún en Europa, recolectó canciones populares que publicó en cinco volúmenes. Adaptó para coros mixtos muchas de las canciones populares. En los inicios del coro esloveno mendocino fue cantante; en 1953 y hasta sus últimos días fue su director. (Pág. 3)

CARAPACHAY

El domingo 12 de junio luego de la santa misa los eslovenos de Carapachay se reunieron en su centro para homenajear a los caídos domobranci. A través de la lectura de poesías y de material audiovisual recordaron, para no olvidar, aquellos años trágicos de la historia eslovena. (Pág. 3)

MUESTRA DE FOTOGRAFÍAS

En 2007 Rafaelova družba, que desde Eslovenia se ocupa sobretodo de la perspectiva religiosa y cultural de la emigración, cumplió 100 años. En el marco de las celebraciones, su director Janez Rihar incluyó como proyecto, la exposición de fotografías de archivo de los campamentos de refugiados eslovenos en Carintia - especialmente Lienz y Spittal. La muestra abarcó las fotografías con las que contaban, junto con las disponibles en Eslovenia y Austria (lástima que no recurrió a los eslovenos que emigraron hacia América del Norte y del Sur). La exposición recorrió durante 3 años muchas ciudades y centros en Eslovenia y países limítrofes. Rafaelova družba prestó las imágenes a la Asociación Eslovenia Unida que, junto con la Acción cultural eslovena, organizaron la muestra en la sede del barrio de Floresta. Los que la visitaron pudieron presentarse visualmente la vida en los campos de refugiados, donde estuvieron ellos mismos, sus padres y/o abuelos. El Arq. Jure Vombergar presentó las temáticas generales de las fotografías, incluyendo citas testimoniales y comparaciones con otros campos de refugiados. Algunos de los presentes contaron sus experiencias al ver las fotografías y recordaron a los grandes hombres de aquellos tiempos. La muestra recorrerá los diversos centros eslovenos para que todos puedan verla y anotar - en los cuadernos destinados a ello - sus impresiones y recuerdos. (Pág. 3)

MALI OGLASI

TURIZEM
TURISMO BLED
 EVT Leg. 12618
 Dis. 2089
de Lucia Bogataj
 H. Yrigoyen 2682 L. 5-San Justo
 Tel. 4441-1264 / 1265

ZDRAVNIKI
Dr. Klavdija V. Bavec-Nevrolog,
 Nevropsihiater. Konzultorij v **Ramos**
Mejiji, Tabladi in **Belgrano**. Ordinira
 ob **ponedeljkih** in torkih od 13. do
 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14
 ure. Prijave na telefon: 4652-7967.
 Nujno pa na **15-6942-7574**.
ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhakl-Zobozdrav-
 nica-Splošna odontologija-Belgrano
 123, 6. nadstr. "4"-Ramos Mejía-
 Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
DOBOVŠEK & asocia-
odvetniki. Zapuščinske zadeve.
 Somellera 5507, (1439)
 Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386.
 E-mail: jdobovsek@hotmail.com
Dr. Marjana Poznič-Odvetnica-
 Uradna prevajalka za slovenski jezik
 Lavalle 1290, pis. 402-Tel.
 4382-1148-15-4088-5844-
 mariana.poznic@gmail.com
Matjaž Ravnik - odvetnik. Civil.,
 delav., trg. tožbe; pogod., neprem.
 razpr.; dedišč., zapušč.
 Bs. As.: Viamonte 1337 2ºD; 4372-
 6362; Tor/čet 15. do 19.
 S. Justo: Perú 2650; 3969-6500;
 Pond/sred/pet 15. do 19.
 mravnik@telecentro.com.ar
Dr. Ana C. Farreras de Kočar-
 Sucesiones-Contratos-Familia-Com-
 mercial-Laboral-Civil-Jubilaciones-
 Pensiones. Martes y viernes de 15 a
 18 hs. Belgrano 181 - 6º B (1704)
 Ramos Mejía. Tel.: 4469-2318 Cel.:
 15-6447-9683
 e-mail: farrerasanac_te@yahoo.com.ar

OSEBNE NOVICE

Smrt
 V Ramos Mejiji je umrla
Katica Potočnik roj. Košir
 (89); v Hurlinghamu **Andrej**
Repič (86); v Moronu **Vale-**
ska Sušnik roj. Kessler (96);
 in v Villa Devoto **Irena Vid-**
mar roj. Pavlin (80).
Naj počivajo v miru!

DAROVALI SO

V **dobrodelni sklad**
ZSMŽ San Martin sta dar-
 ovala družina **Marjana**
Petkovška 500.- pesov na-
 mesto cvetja pok. Janezu
 Jenku ter N.N. Churuca
 150.- pesov v spomin pok.
 Janezu Jenku. **Iskreli Bog**
plačaj!

Že dvajset let imamo Slovenci svojo državo, zato bomo skupaj slavili PRAZNIK SLOVENSKE DRŽAVNOSTI v soboto, 25. junija 2011 v Slovenski hiši v Buenos Airesu

ob **19. uri sv. maša** za vse pokojne in žive slovenske javne delavce.
 Poje mešani pevski zbor iz Slomškovega doma „Ex-corde“; vodi Marta Selan Brula.
 ob **20. uri slavnostna akademija** v dvorani.
 Slavnostni govornik: **g. Božidar Fink**.
 Kulturni del: poje **Luka Somoza Osterc**.
 Podelitev priznanj Zedinjene Slovenije; nato prijateljska večerja.

Vstopnice po \$ 70.- so v predprodaji v Slovenski hiši in pri predsednikih vseh slovenskih Domov.
 Pravočasno lahko rezervirate nakaznice tudi na tel: 4636-0841

Skupaj proslavimo slovensko državnost!

Kulturniki so besni

Vlada s predlogom re-
 balansa proračuna doka-
 zuje, da ne mara kulture
 in knjige, so v javnem pis-
 mu vladi zapisali pred-
 stavniki štirih kulturnih
 ustanov.
 „Država zna za neum-
 nosti zapravljati z lopato,
 a zelo varčno šteje žličice
 za dejavnosti, ki so navse-
 zadnje najvišji družbeni
 smisel,” menijo.
 Predsednica Društva
 slovenskih književnih pre-
 vajalcev Dušanka Za-
 bukovec, predsednik slo-
 venske sekcije PEN Mar-
 jan Strojjan, direktor Javne
 agencije za knjigo RS
 Slavko Pregl in predsednik

Društva slovenskih pisatel-
 jev Milan Jesih so v pismu
 vladi zapisali, da „je iz
 politike počasnega zatego-
 vanja pasu prešla na stis-
 kanje za vrat“.
 Vlada po njihovem
 mnenju s predlogom reba-
 lansa proračuna dokazuje,
 da ne mara kulture in kn-
 jige. „Že dva meseca po
 tem, ko je Slovenija v Lju-
 bljani na svetovnem vrhu
 knjige ves svet ponosno
 poučila, kako ravnati s kn-
 jigo, jo lastna vlada trdo
 postavlja v izložbo z do-
 cela nasprotnim zgle-
 dom,” so zapisali. Ni res,
 tako četverica podpisanih,
 da kultura naše življenje
 bogati, v resnici ga omo-
 goča.

„Ali varčevanje pri
 kulturi pomeni, da si drža-
 va želi le kulturno nezah-
 tevne in neizobražene
 podložnike?” se sprašujejo
 in dodajajo, da je zmeda v
 preferencah tistih, ki da-
 nes sprejemajo odločitve,
 kronična.
 Četverica podpisanih
 vlado ob tem opozarja, da
 vsako krnjenje njihovih
 možnosti prispeva k na-
 daljnjemu siromašenju in

odrinjanju njihove dejav-
 nosti, ki je Slovence ohrani-
 la kot narod in ima po-
 membne zasluge za osa-
 mosvojitveni prevrat.
 „Predvideni rebalans vodi
 k njeni evtanaziji,” so za-
 pisali.

Do predlaganega reba-
 lansa letošnjega proraču-
 na, ki predvideva znižanje
 odhodkov za 455,5 milij-
 ona evrov, je bila prejšnji
 teden kritična tudi mini-
 strica za kulturo Majda
 Širca. Rebalans po njenih
 besedah drastično posega
 v kulturo, saj predvideva
 za 38 milijonov evrov
 manj sredstev. To je po
 njenem mnenju proporci-
 onalno več kot za druga
 področja.

Ministrstvo je s spreje-
 tim proračunom za leto
 2011 dobilo približno 215
 milijonov evrov, s predla-
 gam rebalansom pa bo
 moralo sredstva sredi leta
 skrčiti za 38 milijonov ev-
 rov oziroma za 18 odstot-
 kov. Da tudi kultura nosi
 delež krize, se zavedajo,
 vendar pa se jim ta znesek
 zdi nesprejemljiv. „Do te
 številke preprosto ne pride-
 mo,” je dejala ministrica.

OBVESTILA

SOBOTA, 25. junija:
Praznik slovenske
državnosti v Slovenski hiši.
NEDELJA, 26. junija:

Oddajamo v najem

dvosobno stanovanje
 z dnevno jedilnico in parkiriščem,
 v Šiški, 10 minut od središča Ljubljane.
 Za več podrobnosti se obrnite na
 Tel.: 15-5842-5432

Gledališki uspehi

V nedeljo 19.
 Junija zvečer je
 a n s a m b e l
 uprizoritev *Ko*
sem bil mrtev
 SNG Drame iz
 Ljubljane na
 zaključku festi-
 vala 35. Dani sa-
 tire v Zagrebu,
 kjer je 8. junija v
 okviru festivala odigral

eno ponovitev, prejel po-
 sebno priznanje *Zlati*
smeh, in sicer za uspešen
 prenos nemega filma na
 gledališke deske.

Pred tem, 31. maja, je
 bila uprizoritev odlično
 sprejeta tudi na medna-

rodnem gledališkem festi-
 valu Sibfest 2011 v Sibiuu
 v Romuniji, 12. julija pa
 bo predstava gostovala
 tudi na uveljavljenem
 m e d n a r o d n e m
 gledališkem festivalu Mit-
 telfest v Čedadu/Cividale.

SLOVENCİ IN ŠPORT

18. DIRKA PO SLOVENIJI

V Novem mestu se je končala 18. kolesarska dirka po Sloveniji. Zadnja — četrta - etapa, ki jo je v sprintu dobil Italijan Andrea Guardini (Farnese-Vini), po pričakovanju ni prinesla sprememb v skupnem seštevku, tako da se zmage veseli 21-letni Italijan Diego Ulissi.

Kolesar je na slovenski pentlji izenačil razmerje zmag med Slovenci in tujci na 9:9, za tuje kolesarje pa je to po Dancu Jakobu Fuglsangu in Italijanu Vincenzu Nibaliu tretja zaporedna zmaga. V skupnem seštevku je Ulissi za 36 sekund premagal Hrvata Radoslava Rogino, s tretjim mestom pa je najboljšo slovensko uvrstitev zabeležil tekmovalec Perutnine Ptuja Robert Vrečer, zaostal je 38 sekund. Med deseterico v skupnem seštevku, za katerega je bila odločilna tretja etapa z zaključnim vzponom na Golte, sta se uvrstila še dva slovenska legionarja, Simon Špilak je bil peti (+1:04), Kristijan Koren pa sedmi (+1:13).

NAJVEČJI USPEH V SEZONI

Borut Božič je na dirki po Švici poskrbel za največji slovenski kolesarski uspeh v letošnji sezoni. Kolesar je namreč dobil peto etapo dirke po Švici, v sprintu je bil boljši od trikratnega svetovnega prvaka Španca Oscarja Freireja in Slovaka Petra Sagana. Za Božiča je to prva zmaga v sezoni in napoved dobrega drugega dela sezone.

V DVOJICAH ŠE VEDNO USPEŠNA

Velenjčanka Katarina Srebotnik in Čehinja Kveta Peschke sta zmagovalki teniškega turnirja dvojic v East-bournu, zadnjega pripravljalnega pred tretjim letošnjim grand slamom v Wimbledonu. Za Srebotnikovo je to 26. turnirska zmaga med dvojicami na turnirjih Združenja poklicnih igralk. Srebotnikova in Peschkejeva sta najprej v polfinalu ugnali Španki Mario Jose Martinez Sanchez in Anabel Medino Garrigues (6:4, 6:3), nato pa sta bili v finalu boljši še od ameriške naveze Liezel Huber/Lisa Raymond (6:3, 6:0).

DARUJTE V TISKOVNI SKLAD!

Nedelja, 3. julija
ALOJZIJEVA PROSLAVA
 v Slovenski hiši

Ob 16.00 uri sv. maša
 na čast sv. Alojziju in
 blaženemu L. Grozdetu.

Po maši poklon pred spomenikom,
 nato igra v dvorani škofa Rožmana
 v izvedbi Baragove šole.

Vstopnina: OTROCI \$10.-
 ODRASLI: \$20.-

Režija: Ratlji Grbec